

omne, quod loquitur, sine ambiguitate venit. Nunc ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. Dixitque Saul ad puerum suum : Ecce ibimus : quid feremus ad virum Dei? panis defecit in sitarciis nostris : et sportulam non habemus, ut demushomini Dei, nec quidquam aliud. Rursum puer respondit Sauli, et ait : Ecce inventa est in manu mea quarta pars statæ argenti, demushomini Dei, ut indicet nobis viam nostram.

R. Exaudisti. 247.

Lectio iij.

ET ascenderunt in civitatem. Cumque illi ambularent in medio urbis, apparuit Samuel egressus obviam eis, ut ascenderet in excelsum. Dominus autem revelaverat auriculam Samuelis ante unam diem quam veniret Saul, dicens : Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de terra Benjamin, et unges eum ducem super populum meum Israel : et salvabit populum meum de manu Philistinorum : quia respexi populum meum, venit enim clamor

eorum ad me. Cumque aspexisset Samuel Saullem, Dominus dixit ei : Ecce vir, quem dixeram tibi, iste dominabitur populo meo.

R. Audi Domine. 247.

Ad Magnif. Aña. Cognoverunt omnes * a Dan usque Bersabee, quod fidelis Samuel Propheta esset Domini.

V. Vespertina oratio.

Oratio. Protector in te sperantium. **quæ habetur infra post Lectiones ultimæ Hebdomadæ Augusti, cum aliis Orationibus usque ad Dominicam XVI. post Pentecosten. 363.**

DOMINICA III.

POST PENTECOSTEN.

Ad Matutinum omnia ut in Psalterio.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. ix. c et x.

Accessit autem Saul ad Samuellem in medio portæ, et ait : Indica, oro, mihi, ubi est domus Videntis. Et respondit Samuel Sauli dicens : Ego sum Videns. Ascende ante me in excelsum, ut comedatis mecum hodie, et dimittam te ma-

ne : et omnia, quæ sunt in corde tuo, indicabo tibi. Et de asinis, quas nudius tertius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inventæ sunt. Et cujus erunt optima quæque Israel? nonne tibi et omni domui patris tui? Respondens autem Saul, ait : Numquid non filius Jemini ego sum de minima tribu Israel, et cognatio mea novissima inter omnes familias de tribu Benjamin? quare ergo locutus es mihi sermonem istum?

R. Præparate corda vestra Domino, et servite illi soli : * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferite deos alienos de medio vestri. — Et liberabit.

Lectio ij.

Assumens itaque Samuel Saulem, et puerum ejus, introduxit eos in triclinium, et dedit eis in triclinium, et dedit eis locum in capite eorum, qui fuerant invitati. Erant enim quasi triginta viri. Dixitque Samuel coco : Da partem, quam dedi tibi, et præcepi ut reponeres seorsum apud te. Levavit autem cocus ar-

mum, et posuit ante Saul. Dixitque Samuel : Ecce quod remansit, pone ante te, et comede : quia de industria servatum est tibi, quando populum vocavi. Et comedit Saul cum Samuelle in die illa. Et descendērunt de excelsu in oppidum, et locutus est cum Saule in solario : stravitque Saul in solario et dormivit.

R. Deus omnium exauditor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de ovibus patris mei : * Et unxit me unctiōne misericordiæ suæ. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leōnis, et de manu bestiae liberavit me. — Et unxit.

Lectio iij.

Cumque mane surrexissent, et jam elucisceret, vocavit Samuel Saulem in solario, dicens : Surge, et dimittam te. Et surrexit Saul : egressique sunt ambo, ipse videlicet, et Samuel. Cumque descenderent in extremam partem civitatis, Samuel dixit ad Saul : Dic puero ut antecedit nos, et transeat : tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi verbum Domini. Tulit autem Samuel lenticulam olei, et

effúdit super caput ejus, et deosculátus est eum, et ait : Ecce, unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem, et liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

R. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me : * Ipse me erípiet de máibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Ipse me. **Glória Patri.** Ipse me.

In II. Nocturno.

De Expositiõe sancti Gregórii Papæ in libros Regum. **Libro 4. cap. v. in 1. Reg. cap. x.**

Lectio ib.

Ulit autem Sámuel lenticulam ólei, et effúdit super caput ejus Hoc profécto hac unctiõe exprimitur, quod in sancta Ecclésia nunc étiam materiáliter exhibétur : quia qui in cúlmine pónitur, sacraménta súscipit unctiõnis. Quia vero ipsa únctio sacraméntum est : is qui promovétur, bene foris úngitur, si intus virtúte sa-

craménti roborétur. Ipsas ergo ólei virtútes prius videámus attentius. Oleum quippe liquóribus áliis superfértur : óleum ignem fovet : óleum vúlnera curáre consuévit. Per illud ergo, misericórdiæ bonum significat, quia scriptum de Dómino est : Misératiões ejus super ómnia ópera ejus. Quia ignem fovet, prædicatiõnis grátiam designat, quæ electórum mentes illúminat.

R. Percússit Saul mille, et David decem millia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicentes : Saul percússit mille, et David decem millia? — Quia.

Lectio b.

Quia vero vúlnera per óleum curántur, hoc profécto insínuat, quod detergenda sunt vúlnera peccatórum. Ungátur ergo caput regis, quia spiritali grátia mens est replenda doctóris. Hábeat in unctiõe sua óleum, hábeat misericórdiam abundántem, quæ sibi virtútibus áliis præferátur. Hábeat

óleum, ut dum ardórem sancti Spíritus in se nutrit, lucére veheménter áliis per verbum possit. Hábeat nihilóminus óleum medicinæ : ut sapiénter dispónat, quáliter peccatórum fœtiores tergat, et ægras mentes salúti restituat.

R. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos : * Ubi ceciderunt fortes Israel. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, visitet Dóminus : a Gélboe autem transeat. — Ubi.

Lectio bj.

SED lenticula Saul úngitur, non pro præsignánda doctrína, sed ad expriménda futúra. Lenticula quidem parvum est vas. Quid ergo est quod lenticula ólei Saul úngitur, nisi quia in fine reprobátur? Nam quia obedire Deo póstea nóluit, a Samuéle audívit : Quia projecisti sermónem Dómini, projecit te Dóminus, ne sis rex. Velut enim lenticula ólei parum hábuit, qui spirituálem grátiam projiciendus accépit. Quod in rectóribus quoque sanctæ Ecclésiæ conveniénter accipitur. Plerúmque enim culmen prælatiõnis

accípiunt, qui in caritáte Dei et próximi perfécti non sunt.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. — Et fui. **Glória Patri.** Et fui.

In iij. Nocturno, Lectiones de Homilia Dominicæ III. post Pentecosten habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarum usque ad Dominicam XVI. post Pentecosten. 363.

Similiter Añæ ad Bened. et Magnif. et Orationes.

R. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitudinem iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : et

delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. — Et malum.

R. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad áltèrum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terragloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Hoc R. dicitur post viij. Lectionem in Dominicis tantum usque ad Adventum. Feria autem quarta et Sabbato usque ad Dominicam primam Augusti, quando Responsoria sumenda sunt ex tertio Nocturno Dominicæ, ejus loco dicitur secundum Responsorium Feriæ secundæ sequentis, et tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. x. c.

ST convocávit Sámuél pópulum ad Dóminum in Maspha : et ait ad filios Israel : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Ego edúxi Israel de Ægypto, et éruí vos

de manu Ægyptiórum, et de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis et tribulatióibus vestris : et dixístis : Nequáquam : sed regem constitue super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras et per familias.

R. Recordáre Dómine testaménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. **V.** Ego sum qui peccávi, ego qui inique egi : isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine a pópulo tuo. — Ut.

Lectio ij.

ET applicuit Sámuél omnes tribus Israel, et cécidit sors tribus Benjamin. Et applicuit tribum Benjamin et cognatiónes ejus, et cécidit cognatio Metri, et pervénit usque ad Saul filium Cis. Quæsiérunt ergo eum, et non est invéntus. Et consuluerunt post hæc Dóminum utrumnam ventúrus esset illuc. Respondítque Dó-

minus : Ecce absconditus est domi. Cucurrerunt itaque et tulérunt eum inde : stetitque in médio pópuli, et áltior fuit univérso pópulo ab húmero et sursum. Et ait Sámuél ad omnem pópulum : Certe vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non sit similis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, et ait : Vivat rex.

R. Exaudísti Dómine oratióem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. **V.** Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. — Bénedic.

Lectio iij.

LOcútus est autem Sámuél ad pópulum legem regni, et scripsit in libro, et repósuit coram Dómino : et dimísit Sámuél omnem pópulum, singulos in domum suam. Sed et Saul ábiit in domum suam in Gábaa : et ábiit cum eo pars exércitus, quorum tetígerat Deus corda. Filii vero Béliat dixerunt : Num salváre nos póterit iste? Et despexérunt eum,

et non attulérunt ei múnera : ille vero dissimulábat se audire.

R. Audi Dómine hymnum, et oratióem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuário tuo, et de excélsis cœlorum habitáculo. — Super. Glória Patri. Super.

RR. hujus ij. Feriæ dicuntur in omnibus secundis Feriis usque ad Dominicam I. Augusti.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xij.

EXiit autem Sámuél ad univérsum Israel : Ecce audi vi vocem vestram juxta ómnia quæ locúti estis ad me, et constitui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos : ego autem senui, et incanui : porro filii mei vobiscum sunt : itaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. Loquimini de me coram Dómino, et coram christo ejus, utrum bovem

cujusquam túlerim, aut ásinum : si quémquam calumniátus sum, si opprésí áliquem, si de manu cuiusquam munus accépi : et contémnam illud hódie, restituámque vobis. Et dixerunt : Non es calumniátus nos, neque opprésisti, neque tulisti de manu alicújus quíppiam. Dixitque ad eos : Testis est Dóminus advérsus vos, et testis christus ejus in die hac, quia non inveníritis in manu mea quíppiam. Et dixerunt : Testis.

R. Dómine, si convérsus fuerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum : * Tu exáudies de cælo Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. **V.** Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. — Tu exáudies.

Lectio ij.

ET ait Sámuel ad pópulum : Dóminus qui fecit Móysen et Aarón, et edúxit patres nostros de terra Ægypti. Nunc ergo state, ut iudicio conténdam advérsus vos coram Dómino de ómnibus misericórdiis Dómini, quas

fecit vobíscum, et cum pátribus vestris : quómodo Jacob ingræssus est in Ægyptum, et clamavérunt patres vestri ad Dóminum : et misit Dóminus Móysen et Aaron, et edúxit patres vestros de Ægypto : et collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, et trádidit eos in manu Sísaræ magístri militiæ Hasor, et in manu Philistinórum, et in manu regis Moab, et pugnávérunt advérsus eos.

R. Factum est, dum tóleret Dóminus Eliám per túrbinem in cælum, * Eliséus clamábat, dicens : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus. **V.** Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Eliás per túrbinem in cælum. — Eliséus.

Lectio iij.

POstea autem clamavérunt ad Dóminum, et dixerunt : Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, et servívimus Báalim et Astaroth : nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, et serviémus tibi. Et misit Dó-

minus Jeróbaal, et Badan, et Jephthe, et Sámuel, et éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, et habitástis confidénter. Vidéntes autem quod Naas rex filiórum Ammon venisset advérsus vos, dixistis mihi : Nequáquam, sed rex imperábit nobis : cum Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegístis et petístis : ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, et serviéritis ei, et audieritis vocem ejus, et non exasperavéritis os Dómini : éritis et vos, et rex qui imperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. — Et fui. Glória Patri. Et fui.

XX. hujus iij. Feriæ dicuntur in omnibus iij. Fe-

riis usque ad Domin. I. Augusti.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xiiij.

Ilius unius anni erat Saul cum regnare cœpisset, duobus autem annis regnavit super Israel. Et elegit sibi Saul tria millia de Israel : et erant cum Saul duo millia in Machmas, et in monte Bethel : mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin. Porro ceterum pópulum remisit unumquemque in tabernacula sua. Et percussit Jónathas stationem Philistinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cum audissent Philisthiim, Saul cecinit búccina in omni terra, dicens : Audiant Hebræi. Et univérsus Israel audivit hujuscemodi famam : Percussit Saul stationem Philistinórum : et erexit se Israel advérsus Philisthiim. Clamavit ergo pópulus post Saul in Gálgala.

R. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicata sunt peccata mea : et non sum dignus videre altitúdinem cœli

præ multitudīne iniquitātis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. *R.* Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. — Et malum.

Lectio ij.

ET Philisthiim congregati sunt ad præliandum contra Israel, triginta millia curruum, et sex millia equitum, et reliquum vulgus, sicut arena quæ est in littore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad Orientem Bethaven. Quod cum vidissent viri Israel se in arcto positos, (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, et in abditiis, in petris quoque, et in antris, et in cisternis. Hebraei autem transierunt Jordanem in terram Gad et Galaad. Cumque adhuc esset Saul in Gálgala, universus populus perterritus est, qui sequebatur eum. Et expectavit septem diebus iuxta placitum Samuélis, et non venit Samuel in Gálgala, dilapsusque est populus ab eo.

R. Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut ædificarem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. *R.* Dómine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. — Bénedic.

Lectio iij.

AT ergo Saul: Afferte mihi holocaustum, et pacifica. Et obtulit holocaustum. Cumque compleret offerens holocaustum, ecce Samuel veniebat: et egressus est Saul obviam ei ut salutaret eum. Locutusque est ad eum Samuel: Quid fecisti? Respondit Saul: Quia vidi quod populus dilaberetur a me, et tu non veneras iuxta placitos dies, porro Philisthiim congregati fuerant in Machmas, dixi: Nunc descendent Philisthiim ad me in Gálgala, et faciem Dómini non placavi. Necessitate compulsus, obtuli holocaustum. Dixitque Samuel ad Saul: Stulte egisti, nec custodisti mandata Dómini Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod si non fecisses, jam nunc præparasset Dóminus regnum

tuum super Israel in sempiternum, sed nequáquam regnum tuum ultra consurget. Quæsit Dóminus sibi virum iuxta cor suum: et præcepit ei Dóminus ut esset dux super populum suum, eo quod non servaveris quæ præcepit Dóminus.

R. Audi Dómine hymnum, et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, et aures tuæ intentæ, * Super domum istam die ac nocte. *R.* Respice Dómine de sanctuario tuo, et de excelso cælorum habitaculo. — Super domum. *Gloria Patri. Super.*

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xiv. b

Exit autem Jónathas ad adolescentem armigerum suum: Veni, transeamus ad stationem incircumcisorum horum, si forte faciat Dóminus pro nobis: quia non est Dómino difficile salvare vel in multis, vel in paucis. Dixitque ei armiger suus: Fac omnia, quæ placent ánimo tuo: perge quo cupis, et ero tecum ubicumque volue-

ris. Et ait Jónathas: Ecce nos transimus ad viros istos. Cumque apparuerimus eis, si taliter locuti fuerint ad nos, Manete donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendamus ad eos. Si autem dixerint: Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit eos Dóminus in manibus nostris, hoc erit nobis signum. Apparuit igitur uterque stationi Philistinorum, dixeruntque Philisthiim: En Hebraei egrediuntur de cavernis, in quibus absconditi fuerant.

*R. Præparate. 243.**Lectio ij.*

ET locuti sunt viri de statione ad Jónatham, et ad armigerum ejus, dixeruntque: Ascendite ad nos, et ostendemus vobis rem. Et ait Jónathas ad armigerum suum: Ascendamus, sequere me: tradidit enim Dóminus eos in manus Israel. Ascendit autem Jónathas manibus et pedibus reptans, et armiger ejus post eum. Itaque alii cadebant ante Jónatham, alios armiger ejus interficiebat sequens eum. Et facta est plaga prima, qua percussit Jóna-

thas et armiger ejus, quasi viginti virorum in media parte júgeri, quam par boum in die arare consuévit. Et factum est miraculum in castris, per agros: sed et omnis populus stationis eorum, qui ierant ad prædandum, obstupuit, et conturbata est terra: et accidit quasi miraculum a Deo.

℞. Deus omnium. 243.

Lectio iij.

ET respexerunt speculatores Saul, qui erant in Gábaa Benjamin, et ecce multitudo prostrata, et huc illucque diffugiens. Et ait Saul populo, qui erat cum eo: Requirit, et videte quis abierit ex nobis. Cumque requisissent, repertum est non adesse Jonatham, et armigerum ejus. Et ait Saul ad Achiam: Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israel.) Cumque loqueretur Saul ad sacerdotem, tumultus magnus exortus est in castris Philistinorum: crescebatque paulatim, et clarius resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem: Contrahe manum tuam. Conclamavit ergo Saul, et omnis populus, qui erat

cum eo, et venerunt usque ad locum certaminis: et ecce versus fuerat gladius uniuscujusque ad proximum suum, et caedes magna nimis.

℞. Dñus qui eripuit. 244.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Job. xv.

ST dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, ut ungerem te in regem super populum ejus Israel: nunc ergo audi vocem Domini: Hæc dicit Dominus exercituum: Recensui quæcumque fecit Amalec Israel: quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Ægypto. Nunc ergo vade, et percute Amalec, et demolire universa ejus: non parcas ei, et non concipiscas ex rebus ipsius aliquid: sed interfice a viro usque ad mulierem, et parvulum atque lactentem, bovem et ovem, camelum et asinum.

℞. Percussit Saul. 244.

Lectio ij.

PRæcepit itaque Saul populo, et recensuit eos quasi agnos: ducenta millia perditum, et decem millia virorum Juda. Cum-

que venisset Saul usque ad civitatem Amalec, tendit insidias in torrente. Dixitque Saul Cinæo: Abite, recedite, atque descendite ab Amalec: ne forte involvam te cum eo. Tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israel, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec. Percussitque Saul Amalec ab Hévila, donec venias ad Sur, quæ est e regione Ægypti. Et apprehendit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfecit in ore gladii.

℞. Montes Gélboe. 245.

Lectio ij.

ET percussit Saul, et populus Agag, et optimis gregibus ovium et armentorum, et vestibus et arietibus, et universis, quæ pulchra erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid vero vile fuit et reprobum, hoc demoliti sunt. Factum est autem verbum Domini ad Samuel, dicens: Pœnitet me quod constituerim Saul regem: quia dereliquit me, et verba mea opere non implevit. Contristatusque est Samuel, et cla-

mavit ad Dominum tota nocte.

℞. Ego te tuli. 245.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xvj.

Exitque Dominus ad Samuelem: Usquequo tu luges Saul, cum ego projecerim eum ne regnet super Israel? imple cornu tuum oleo, et veni, ut mittam et ad Isai Bethlehemitem: providi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Samuel: Quomodo vadam? audiet enim Saul, et interficiet me. Et ait Dominus: Vitulum de armamento tolles in manu tua, et dices: Ad immolandum Domino veni. Et vocabis Isai ad victimam, et ego ostendam tibi quid facias, et unges quemcumque monstravero tibi.

℞. Peccavi. 249.

Lectio ij.

Fecit ergo Samuel, sicut locutus est ei Dominus. Venitque in Bethlehem, et admirati sunt seniores civitatis, occurrentes ei, dixeruntque: Pacificusne est ingressus tuus? Et ait: Pacificus: ad immolandum Domino veni, sanctificamini, et ve-

nite mecum ut immolem. Sanctificavit ergo Isai et filios ejus, et vocavit eos ad sacrificium. Cumque ingressiessent, vidit Eliab, et ait: Num coram Domino est christus ejus? Et dixit Dominus ad Samuelem: Ne respicias vultum ejus, neque altitudinem staturæ ejus: quoniam abjeci eum, nec juxta intuitum hominis ego judico: homo enim videt ea quæ parent, Dominus autem intuetur cor.

R. Exaudisti. 250.

Lectio iij.

ET vocavit Isai Abinadab, et adduxit eum coram Samuele. Qui dixit: Nec hunc elegit Dominus. Adduxit autem Isai Sama, de quo ait: Etiam hunc non elegit Dominus. Adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele: et ait Samuel ad Isai: Non elegit Dominus ex istis. Dixitque Samuel ad Isai: Numquid jam completi sunt filii? Qui respondit: Adhuc reliquus est parvulus, et pascit oves. Et ait Samuel ad Isai: Mitte, et adduc eum.

R. Audi Domine. 251.

Ad Magnif. Aña. Prævaluit David * in Philisthæum in funda et lapide, in nomine Domini.

V. Vespertina oratio.

Oratio cum Homilia Dominicæ quartæ habetur infra circa finem Officii de Tempore. 364.

DOMINICA IV.

POST PENTECOSTEN.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xvij.

Congregantes autem Philisthiim agmina sua in prælium, convenerunt in Socho Judæ: et castrametati sunt inter Socho et Azeca in finibus Dommim. Porro Saul et filii Israel congregati venerunt in Vallem terebinthi, et direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthiim. Et Philisthiim stabant super montem ex parte hac, et Israel stabat supra montem ex altera parte: vallisque erat inter eos. Et egressus est vir spurius de castris Philisthinorum nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubitorum et palmi: et cassis ærea super caput ejus, et lorica squamata induebatur. Porro pondus lorice ejus, quinque

millia siclorum æris erat: et ocreas æreas habebat in cruribus: et clypeus æreus tegebat humeros ejus. Hastile autem haste ejus erat quasi liciatorium textentium. Ipsum autem ferrum haste ejus sexcentos siclos habebat ferri: et armiger ejus antecedebat eum.

R. Præparate corda vestra Domino, et servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. *V.* Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferite deos alienos de medio vestri. — Et liberabit.

Lectio ij.

Stansque clamabat adversum phalangas Israel, et dicebat eis: Quare venistis parati ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saul? Eligite ex vobis virum, et descendat ad singulare certamen. Si quiverit pugnare mecum, et percusserit me, erimus vobis servi: si autem ego prævalero, et percussero eum, vos servi eritis, et serviétis nobis. Et aiebat Philisthæus: Ego exprobravi agminibus Israel hodie: Date mihi vi-

rum, et ineat mecum singulare certamen. Audiens autem Saul, et omnes Israelitæ sermones Philisthæi hujuscemodi, stupébant, et metuébant nimis.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctione misericordie suæ. *V.* Dominus, qui eripuit me de ore leonis, et de manu bestie liberavit me. — Et unxit.

Lectio iij.

David autem erat filius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Bethlehem Juda, cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios, et erat vir in diebus Saul senex, et grandævus inter viros. Abierunt autem tres filii ejus majores post Saul in prælium: et nomina trium filiorum ejus, qui perrexerunt ad bellum, Eliab primogenitus, et secundus Abinadab, tertiusque Sama. David autem erat minimus. Tribus ergo majoribus secutis Saulem, abiit David, et reversus est a Saul, ut pasceret gregem patris sui in Bethlehem. Procedebat vero Philisthæus mane et vespere,

et stabat quadraginta diebus.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me:

* Ipse me eripiet de manibus inimicórum meórum.

V. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. — Ipse me. **Glória Patri.** Ipse me.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. cxcvij. de Tempore, circa medium.

Lectio in.

Stabant filii Israel contra adversários quadraginta diebus. Quadraginta dies, propter quatuor témpora, et quatuor partes orbis terræ, vitam præsentem significant, in qua contra Góliath, vel exercitum ejus, id est, contra diabolum et ángelos ejus, Christianórum pópulus pugnare non désinit. Nec tamen vincere posset, nisi verus David Christus cum báculo, id est, cum crucis mysterio descendisset. Ante advéntum enim Christi, fratres caríssimi, solútus erat diabolum: véniens

Christus fecit de eo, quod in Evangélio dictum est: Nemo potest intráre in domum fortis, et vasa ejus diripere, nisi prius alligáverit fortem. Venit ergo Christus, et alligávit diabolum.

R. Percússit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicétes: Saul percússit mille, et David decem millia? — Quia.

Lectio v.

SED dicit áliquis: Si alligátus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres caríssimi, quia multum prævalet: sed tépidis et negligéntibus, et Deum in veritate non timéntibus dominátur. Alligátus est enim, tamquam innéxus canis caténis, et néminem potest mordere, nisi eum, qui se illi mortífera securitate conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per voluntátes et cupiditátes sæculi noli conjungere, et ille ad te non

præsúmit accédere. Latrâre potest, sollicitâre potest, mordere omnino non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet: nec extórquet a nobis consénsus, sed petit.

R. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israel. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. — Ubi.

Lectio vj.

Venit ergo David, et invénit Judæorum pópulum contra diabolum præliántem: et cum nullus esset, qui præsumeret ad singuláre certámen accédere, ille, qui figuram Christi gerébat, processit ad prælium, tulit báculum in manu sua, et éxiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino Jesu Christo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spirítalem Góliath, id est, contra diabolum pugnatúrus, crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi David Góliath percússerit: in fronte útique, ubi crucis

signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit, ita étiam et lapis ille, de quo percússus est, Christum Dóminum figurábat.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te pascere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. — Et fui. **Glória Patri.** Et fui.

R. vij. Peccávi. 245.

R. viij. Duo. 246.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xvij. c

T dixit unus quíspiam de Israel: Num vidístis virum hunc, qui ascéndit? ad exprobrándum enim Israéli ascéndit. Virum ergo, qui percússerit eum, ditábit rex divitiis magnis, et filiam suam dabit ei, et domum patris ejus faciet absque tribúto in Israel. Et ait David ad viros, qui stabant secum, dicens: Quid dábitur vi-

ro, qui percússerit Philisthæum hunc, et túlerit oppróbrium de Israel? quis enim est hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis?

℞. Recordáre. 246.

Lectio ij.

Audíta sunt autem verba, quæ locútus est David, et annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cum fuisset addúctus, locútus est ei : Non cóncidat cor cuiúsquam in eo : ego servus tuus vadam, et pugnábo advérsus Philisthæum. Et ait Saul ad David : Non vales resistere Philisthæo isti, nec pugnáre advérsus eum : quia puer es, hic autem vir bellátor est ab adolescentía sua.

℞. Exaudísti. 247.

Lectio iij.

Dixítque David ad Saul : Pascébat servus tuus patris sui gregem, et veniébat leo, vel ursus, et tollébat arietem de médio gregis : et persequébar eos, et percutiébam, eruebámque de ore eórum : et illi consurgébant advérsus me, et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, in-

terficiebámque eos. Nam et leónem, et ursum interoppróbrium de Israel? féci ego servus tuus : erit igitur et Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis.

℞. Audi Dómine. 247.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xvij. e

Tínduit Saul David vestiméntis suis, et impósuit gáleam æream super caput ejus, et vestívit eum lorica. Accinctus ergo David gládium ejus super vestem suam, cœpit tentáre si armátus posset incédere : non enim habébat consuetúdinem. Dixítque David ad Saul : Non possum sic incédere, quia non usum hábeo. Et depósuit ea, et tulit báculum suum, quem semper habébat in mánibus : et elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrente, et misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, et fundam manu tulit : et procéssit advérsus Philisthæum.

℞. Dñe, si conversus. 248.

Lectio ij.

Bat autem Philisthæus incédens, et appropínquans advérsus David, et

armiger ejus ante eum. Cumque inspexisset Philisthæus, et vidisset David, despexit eum. Erat enim adolescens : rufus, et pulcher aspectu. Et dixit Philisthæus ad David : Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum báculo? Et maledixit Philisthæus David in diis suis : dixitque ad David : Veni ad me, et dabo carnes tuas volatilibus cœli et bestiiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum : Tu venis ad me cum gládio, et hasta, et clypeo : ego autem venio ad te in nómine Dómini exercituum, Dei ágminum Israel, quibus exprobrásti hódie, et dabit te Dóminus in manu mea, et percútiam te, et áuferam caput tuum a te : et dabo cadáver a castrórum Philisthiim hódie volatilibus cœli, et bestiiis terræ : ut sciat omnis terra quia est Deus in Israel.

℞. Factum est. 248.

Lectio iij.

CUM ergo surrexisset Philisthæus, et veniret, et appropínquaret contra David, festinávit David, et cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et

misit manum suam in peram, tulitque unum lápidem, et funda jecit, et circumducens percussit Philisthæum in fronte : et infixus est lapis in fronte ejus, et cecidit in faciém suam super terram. Prævaluítque David advérsus Philisthæum in funda et lápide, percussúmque Philisthæum interfécit. Cumque gládium non haberet in manu David, cucúrrit, et stetit super Philisthæum, et tulit gládium ejus, et edúxit eum de vagina sua : et interfécit eum, præcidítque caput ejus.

℞. Ego te tuli de domo patris. 249.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xvij. b

Uorro cum reverteretur percússo Philisthæo David, egressæ sunt mulieres de universis úrbibus Israel, cantantes, chorosque ducentes in occursum Saul regis, in tympanis lætitiæ, et in sistris. Et præcinébant mulieres ludentes, atque dicentes : Percussit Saul mille, et David decem millia. Irátus est au-

tem Saul nimis, et displicuit in oculis ejus sermo iste : dixitque : Dederunt David decem millia, et mihi mille dederunt : quid ei superest, nisi solum regnum?

℞. Peccavi. 249.

Lectio ij.

NON rectis ergo oculis Saul aspiciēbat David a die illa, et deinceps. Post diem autem alteram, invāsit spiritus Dei malus Saul, et prophetābat in medio domus suae : David autem psallēbat manu sua, sicut per singulos dies. Tenēbatque Saul lanceam, et misit eam, putans quod configere posset David cum pariete : et declinavit David a facie ejus secundo. Et timuit Saul David, eo quod Dominus esset cum eo, et a se recessisset. Amovit ergo eum Saul a se, et fecit eum tribunum super mille viros : et egrediebatur, et intrabat in conspectu populi.

℞. Exaudisti. 250.

Lectio iij.

IN omnibus quoque viis suis David prudenter agebat, et Dominus erat cum eo. Vidit itaque Saul quod prudens esset nimis,

et coepit cavere eum. Omnis autem Israel et Juda diligebat David : ipse enim ingrediebatur et egrediebatur ante eos. Dixitque Saul ad David : Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxorem : tantummodo esto vir fortis, et proeliare bella Domini. Saul autem reputabat, dicens : Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philistinorum.

℞. Audi Domine. 251.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xix.

Locutus est autem Saul ad Jonatham filium suum, et ad omnes servos suos, ut occiderent David. Porro Jonathas filius Saul diligebat David valde. Et indicavit Jonathas David, dicens : Querit Saul pater meus occidere te : quapropter observa te, quaeso, mane, et manebis clam, et abscondēris. Ego autem egrēdiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicumque fueris : et ego loquar de te ad patrem meum : et quocumque videro, nuntiabo tibi.

℞. Præparate. 255.

Lectio ij.

Locutus est ergo Jonathas de David bona ad Saul patrem suum : dixitque ad eum : Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccavit tibi, et opera ejus bona sunt tibi valde. Et posuit animam suam in manu sua, et percussit Philisthæum, et fecit Dominus salutem magnam universo Israël : vidisti, et lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innocio, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cum audisset Saul, placatus voce Jonathæ, juravit : Vivit Dominus, quia non occidetur.

℞. Deus omnium. 255.

Lectio iij.

Motum est autem rursum bellum : et egressus David, pugnavit adversus Philisthim : percussitque eos plaga magna, et fugerunt a facie ejus. Et factus est spiritus Domini malus in Saul. Sedebat autem in domo sua, et tenēbat lanceam : porro David psallēbat manu sua. Nisusque est Saul configere David lancea in pariete, et declinavit David a facie Saul : lán-

cea autem casso vulnere perlata est in parietem, et David fugit, et salvatus est nocte illa.

℞. Dominus, qui eripuit. 256.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. xx.

Fugit autem David de Naioth, quae est in Ramatha, veniensque locutus est coram Jonatha : Quid feci? quae est iniquitas mea, et quod peccatum meum in patrem tuum, quia quaerit animam meam? Qui dixit ei : Absit, non morieris : neque enim faciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicaverit mihi : hunc ergo celavit me pater meus sermonem tantummodo? Nequaquam erit istud.

℞. Percussit. 256.

Lectio ij.

ET juravit rursum David. Et ille ait : Scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis, et dicet : Nesciat hoc Jonathas, ne forte tristetur. Quinimo vivit Dominus, et vivit anima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego mors-

que dividimur. Et ait Jónathas ad David : Quodcúmque dixerit mihi ánima tua, fáciam tibi.

R. Montes Gélboe. 257.

Lectio iij.

DIxit autem David ad Jónatham : Ecce Kaléndæ sunt crástino, et ego ex more sedere sóleo juxta regem ad vescéndum : dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad vésperam diéi tértiæ. Si respiciens requisierit me pater tuus, respondébis ei : Rogávit me David, ut iret celériter in Bétlehem civitátem suam : quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus suis. Si dixerit, Bene : pax erit servo tuo. Si autem fuérit irátus, scito quia compléta est malítia ejus.

R. Ego te tuli. 257.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. **Cap. xxj.**

Enit autem David in Nobe ad Achímelech sacerdotem : et obstúpuit Achímelech, eo quod venisset David. Et dixit ei : Quare tu solus, et nullus est tecum? Et ait David ad

Achímelech sacerdotem : Rex præcépit mihi sermónem, et dixit : Nemo sciat rem, propter quam missus es a me, et cújsumodi præcépta tibi déderim : nam et púeris condíxi in illumet illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris.

R. Peccávi. 249.

Lectio ij.

ET respóndens sacerdos ad David, ait illi : Non hábeo láicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum : si mundi sunt púeri, máxime a muliéribus? Et respóndit David sacerdoti, et dixit ei : Equidem, si de muliéribus ágitur : continúimus nos ab heri et nudistértius, quando egrediebámur, et fuérunnt vasa puerórum sancta. Porro via hæc pollúta est, sed et ipsa hódie sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificátum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui subláti fuérannt a fácie Dómini, ut poneréntur panes cáliidi.

R. Exaudísti. 250.

Lectio iij.

ERat autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernáculo Dómini : et nomen ejus Doeg Idumæus, potentíssimus pastórum Saul. Dixit autem David ad Achímelech : Si habes hic ad manum hastam, aut gládium? quia gládium meum, et arma mea non tuli mecum. Sermo enim regis urgébat. Et dixit sacerdos : Ecce hic gládus Góliath Philisthæi, quem percussisti in Valle terebínthi, est involútus pállio post ephod : si istum vis tollere, tolle. Neque enim hic est álius absque eo. Et ait David : Non est huic alter símilis, da mihi eum.

R. Audi Dómine. 251.

Ad Magnif. Añna. Montes Gélboe, * nec ros nec plúvia véniant super vos : quia in te abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo. Quómodo ceciderunt fortes in bello? Jónathas in excélsis interféctus est : Saul et Jónathas amábiles, et decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divisi.

V. Vespertína orátio.

DOMINICA V.

POST PENTECOSTEN.

In I. Nocturno.

Incipit liber secúndus Regum.

Lectio j.

Cap. j.

Actum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a cæde Amalec, et manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia apparuit homo véniens de castris Saul veste conscissa, et púlvere conspérsus caput. Et ut venit ad David, cecidit super fáciem suam, et adorávit. Dixitque ad eum David : Unde venis? Qui ait ad eum : De castris Israel fugi. Et dixit ad eum David : Quod est verbum quod factum est? indica mihi. Qui ait : Fugit pópulus ex prælio, et multi corruéntes e pópulo mórtui sunt : sed et Saul, et Jónathas filius ejus interierunt.

R. Præparáte corda vestra Dómino, et servite illi soli : * Et liberábit vos de manibus inimicórum vestrórum. **V.** Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos alié-